

ASPECTE BIOETICE ALE RELAȚIEI MEDIC–PACIENT ȘI INFLUENȚA SA ASUPRA DECIZIEI DE ÎNȚIERE A RESUSCITĂRII CARDIO-RESPIRATORII

Mihai Dascal

(Cond. șt. – Anatol Eșanu, dr. în filos., conf. univ., cat. Filosofie și Bioetică)

Introducere. Comunicarea pacientului cu medicul constituie un proces aparent obișnuit, dar în realitate polidimensional și deloc simplu. În activitatea profesionistă propriu-zisă metoda interacțiunii cu pacientul necesită o abordare serioasă, deoarece reușita și calitatea acestui contact determină rezultatul tratamentului.

Scop. Aprecierea rolului relației medic-pacient în procesul resuscitării cardio-respiratorii la pacienții muribunzi prin prisma bioetică.

Rezultate. Relația dintre medic și pacient în cazul resuscitării cardio-respiratorii nu se referă doar la asistența medicală mecanică a pacientului cu scopul de ai menține viața. În cazul unui stop cardio-respirator fără prodrom, relația dintre medic și pacient este mai degrabă una unilaterală, unde pacientul ocupă un rol pasiv, iar medicul unul activ, datorită medicului fiind, desigur, readucerea pacientului la viață. O atenție deosebită trebuie acordată cazului pacientului muribund. Pentru a aborda corect problemele privitor la această categorie de pacienți, medicul, pe lângă calitățile sale de specialist, mai trebuie să fie și un bun psiholog și un promotor activ al valorilor morale și principiilor bioetice.

Concluzii. Medicul în relația cu pacientul este nevoit să aplice o tactică de border-line dintre modelul colegial – pentru ca pacientul să poată participa activ în hotărârea sorții sale și paternalist – pentru a fi un sprijin spiritual al pacientului, oferindu-i căldura de care are atâta nevoie acest om, ce este mereu încercat de sentimentele de inferioritate, neputință și lipsă de speranță.

Cuvinte cheie. Bioetică, medic, pacient, resuscitare cardio-respiratorie, relație.

BIOETHICS ASPECTS OF DOCTOR-PATIENT RELATIONSHIP AND ITS INFLUENCE ON THE DECISION TO INITIATE CARDIORESPIRATORY RESUSCITATION

Mihai Dascal

(Sci. adviser: Anatol Eșanu, PhD., associate prof., chair of Philosophy and Bioethics)

Introduction. Communication between doctor and patient is a seemingly common process, but in reality, it is polidimensional and not so easy. Actually this method of interaction with the patient requires a serious approach because the success and quality of this contact determines the result of treatment.

Purpose. Appreciation of the doctor-patient relationship role in the cardio-respiratory resuscitation process of dying patients through the bioethical prisms.

Results. The doctor-patient relationship in cardiorespiratory resuscitation is not just a mechanical medical care of the patient in order to maintain the patient's life. In case of cardiopulmonary arrest without prodrome, the relationship between the doctor and the patient is rather one-sided, where the patient plays a passive role, and the doctor - an active role and where the doctor is responsible to bring the patient to life. A particular attention should be given to dying patients. In order to address the properly issues concerning to such a category of patients, the doctor, in addition to his professional skills, needs to be a good psychologist and an active promoter of moral values and principles of bioethics.

Conclusions. In this relationship with the patient, the doctor is forced to apply a border-line tactic between the collegiate model, so that the patient could actively participate in the decision of his fate and the paternalistic model, so that the doctor must be a spiritual support for the patient, offering him warmth which he needs so much because he often experiences feelings of inferiority, helplessness and hopelessness.

Key words. Bioethics, doctor, patient, cardiopulmonary resuscitation, relationship.